

สาธารณรัฐอิสลามอัฟกานิสถาน (Islamic Republic of Afghanistan)

เมืองหลวง คาบูล

ที่ตั้ง ภูมิภาคเอเชียใต้ ค่อนไปทางเอเชียกลาง บริเวณเส้นละติจูดที่ 33 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 65 องศาตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 652,230 ตร.กม. ไม่มีทางออกทะเล เป็นจุดเชื่อมต่อเอเชียตะวันออก เอเชียใต้ และเอเชียกลาง ทำให้มีความสำคัญในทางภูมิรัฐศาสตร์ และได้รับความสนใจจากประเทศมหาอำนาจมาโดยตลอด

อาณาเขต ความยาวของเส้นพรมแดนทั้งหมด 5,987 กม.

ทิศเหนือ	ติดกับทาจิกิสถาน (1,357 กม.) เติร์กเมนิสถาน (804 กม.) และอุซเบกิสถาน (144 กม.)
ทิศใต้ และตะวันออก	ติดกับปากีสถาน (2,670 กม.)
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	ติดกับจีน (91 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับอิหร่าน (921 กม.)

ภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูง มีที่ราบอยู่ทางเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ แหล่งน้ำธรรมชาติมีจำกัด ส่วนใหญ่รับน้ำจากแหล่งน้ำที่มีต้นทางในประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งน้ำที่เกิดจากหิมะละลาย การขาดการพัฒนาาระบบชลประทานทำให้ไม่สามารถกระจายน้ำไปยังพื้นที่ต่าง ๆ และส่งผลให้อฟกานิสถานต้องประสบปัญหาภัยแล้ง

ภูมิอากาศ แล้งและกึ่งแล้ง มี 4 ฤดู ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ ระหว่าง มี.ค.-พ.ค. อาจมีฝนและหิมะละลาย ฤดูร้อน ระหว่าง มิ.ย.-ส.ค. อากาศร้อน โดยเฉพาะทางตะวันตกเฉียงใต้บางพื้นที่อุณหภูมิสูงกว่า 35 องศาเซลเซียส ยกเว้นพื้นที่แถบภูเขา อากาศไม่ร้อนจัด และเย็นในตอนกลางคืน ฤดูใบไม้ร่วง ระหว่าง ก.ย.-พ.ย. และฤดูหนาว ระหว่าง ธ.ค.-ก.พ. อากาศหนาวจัด และมีหิมะปกคลุมเกือบทุกพื้นที่ทั่วประเทศ บางพื้นที่ติดลบ 15-20 องศาเซลเซียส ภัยธรรมชาติที่เกิดบ่อย คือ แผ่นดินไหวและภัยแล้ง

ประชากร 38,332,302 คน (ต.ค. 2562) ประกอบด้วยเชื้อสายประกอบด้วยเชื้อสายปักษุนหรือปาทาน 42% ทาจิก 27% ฮาซารา 9% อุซเบก 9% ไอมัก 4% และอื่น ๆ 4% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 41.82% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 55.53% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.65% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 65.98 ปี ชาย 64.5 ปี หญิง 67.6 ปี อัตราการเกิด 37.5 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 13.2 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 2.37%

ศาสนา อิสลามนิกายซุนนี 84.7%-89.7% อิสลามนิกายชีอะฮ์ 10%-15% และอื่น ๆ 0.3%

ภาษา ภาษาราชการ ได้แก่ อัฟกันเปอร์เซีย หรือดารี 77% และปัสโต 48% ภาษาอื่น ๆ ได้แก่ เติร์ก 3% และภาษาถิ่นอีกประมาณ 30 ภาษา 4%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 38.2% ชาย 52% หญิง 24.2% อย่างไรก็ตาม แม้จะมีปัญหาด้านการศึกษา เนื่องจากการขาดแคลนงบประมาณและบุคลากรทางการศึกษา ปัญหาความมั่นคงภายในและค่านิยมทางวัฒนธรรม แต่ชาวอัฟกันที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกและเขียนได้ โดยกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (United Nations Children's Fund-UNICEF) ประเมินว่ามีผู้หญิงที่ไม่ได้รับการศึกษาว่า 80% ส่วนผู้ชายประมาณ 50% โรงเรียนประมาณ 700 แห่งต้องปิดทำการ เนื่องจากปัญหาความไม่สงบภายใน ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการอัฟกานิสถาน ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก สนง.เพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (US Agency for International Development-USAID) พยายามก่อสร้างโรงเรียนใหม่ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษามีมากกว่า 40 แห่งกระจายอยู่ตามจังหวัดสำคัญ เช่น Kabul University, American University of Afghanistan, Kandahar University, Herat University, Balkh University, Nangarhar University และ Khost University มีสถาบันการศึกษาวิชาทหารเพื่อฝึกและจัดการศึกษาแก่ จณฑทหาร

การก่อตั้งประเทศ อัฟกานิสถานตั้งขึ้นจากการเข้าไปยึดครองพื้นที่ของชนเผ่าปาทานเมื่อศตวรรษที่ 18 โดยมีการจัดตั้งราชวงศ์ปกครอง มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองกันดาศาร์ก่อนจะย้ายไปยังคาบูลในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 อัฟกานิสถานกลายเป็นรัฐกึ่งชนในการแข่งขันอิทธิพลระหว่างสหราชอาณาจักรกับสหภาพโซเวียตก่อนจะได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 19 ส.ค. 2462 มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐบาล จนกระทั่งมีการยึดอำนาจปกครองเมื่อปี 2516

ต่อมา สหภาพโซเวียตเข้ายึดครองอัฟกานิสถานเมื่อปี 2522 ทำให้เกิดขบวนการมุญาฮิดีนต่อต้านสหภาพโซเวียต โดยการสนับสนุนของสหรัฐฯ และปากีสถาน ทำให้สหภาพโซเวียตถอนทหารออกไปเมื่อปี 2532 แต่อัฟกานิสถานยังประสบปัญหาสงครามกลางเมืองเนื่องจากการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองระหว่างกลุ่มต่าง ๆ จนกระทั่งกลุ่มตอลิบานซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาหัวรุนแรงที่ได้รับการศึกษาจากโรงเรียนสอนศาสนาในปากีสถานสามารถยึดครองคาบูล และขึ้นปกครองประเทศเมื่อปี 2539 ก่อนจะถูกโค่นล้มจากการทำสงครามต่อต้านการก่อการร้ายของสหรัฐฯ เมื่อปี 2544 และเป็นการเริ่มต้นการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยครั้งใหม่ในอัฟกานิสถาน โดยได้รับการสนับสนุนจากประเทศตะวันตกทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และการทหาร

วันชาติ 19 ส.ค. (ได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2462)

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐอิสลาม (Islamic Republic) มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ แบ่งเขตการปกครองเป็น 34 จังหวัด

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดี และรองประธานาธิบดี 2 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีวาระ 5 ปี ดำรงตำแหน่งต่อเนื่องได้ไม่เกิน 2 สมัย โดยต้องได้รับเลือกด้วยคะแนนไม่น้อยกว่า 50% หากไม่มีผู้สมัครคนใดได้รับเลือกสูงกว่า 50% ต้องจัดการเลือกตั้งรอบ 2 ซึ่งเป็นการแข่งขันระหว่างผู้ที่ได้รับเลือกด้วยคะแนนสูงสุด 2 คน จากการเลือกตั้งรอบแรก สำหรับการเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 28 ก.ย. 2562 ยังไม่ปรากฏผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ

ฝ่ายนิติบัญญัติ : สภาแห่งชาติเป็นระบบ 2 สภา ได้แก่ 1) สภาอาวุโส (House of Elders หรือ Meshrano Jirga) สมาชิก 102 คน มาจากการสรรหา 3 วิธี ได้แก่ การเลือกตั้งของสภาจังหวัด 34 คน มีวาระ 4 ปี การเลือกตั้งของสภาท้องถิ่น 34 คน มีวาระ 3 ปี และที่เหลืออีก 34 คน มาจากการแต่งตั้งของประธานาธิบดี มีวาระ 5 ปี และ 2) สภาผู้แทนราษฎร (Wolesi Jirga) สมาชิกไม่เกิน 250 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีวาระ 5 ปี อาจมีการเรียกประชุมสภาใหญ่ (Loya Jirga) ในประเด็นเกี่ยวกับอำนาจอธิปไตย และบูรณภาพเหนือดินแดน

ฝ่ายตุลาการ : มีการจัดตั้งศาลสูงสุด (Stera Mahkama) ตามรัฐธรรมนูญ สมาชิก 9 คน มาจากการแต่งตั้งของประธานาธิบดีและได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร มีวาระ 10 ปี นอกจากนี้ยังมีศาลสูงและศาลอุทธรณ์ รวมทั้งมีการจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนอิสระเพื่อสอบสวนกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนและอาชญากรรมสงคราม

พรรคการเมือง : มีพรรคขนาดเล็กจำนวนมาก แต่ไม่มีบทบาททางการเมือง มีกลุ่มศาสนา กลุ่มชาติพันธุ์ที่มีอิทธิพลทางการเมือง เช่น กลุ่มฮาซารา และกลุ่มพันธมิตรภาคเหนือของชาวทาจิก

เศรษฐกิจ แม้อัฟกานิสถานจะได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศในการพัฒนาภาคเศรษฐกิจ แต่การที่อัฟกานิสถานเผชิญกับปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ปัญหาการทุจริต และภัยจากการก่อการร้ายซึ่งยังมีการสู้รบรุนแรงในหลายพื้นที่ยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน ส่งผลให้ชาวอัฟกันส่วนใหญ่ยังมิฐานะยากจน ขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ที่อยู่อาศัย น้ำสะอาด ไฟฟ้า การเข้าถึงการบริการสาธารณสุข เป็นต้น

ปัจจุบัน รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ (Free Economy Market) และเน้นบทบาทของภาคเอกชน รวมถึงมีนโยบายเปิดเสรีการลงทุน “Open for Business” โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพลังงานของประเทศ อาทิ สาขาการผลิตเหมืองแร่และไฮโดรคาร์บอนผ่านการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งธุรกิจลดหย่อนภาษี และผ่อนปรนมาตรการทางการค้าต่าง ๆ เพื่อเป็นศูนย์กลางขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

ปีงบประมาณ 21 ธ.ค.-20 ธ.ค.

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : อัฟกานี (Afghani/AFN)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 78.25 อัฟกานี

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 2.56 อัฟกานี (ต.ค. 2562)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2561)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 19,630 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 1.8%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 2,016 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 14,062,398 คน

อัตราการว่างงาน : 8.8%

อัตราเงินเฟ้อ : 0.6%

ผลผลิตทางการเกษตร : ฝิ่น ข้าวสาลี ผลไม้ ถั่ว ขนสัตว์ เนื้อแกะ และหนังแกะ

ผลผลิตอุตสาหกรรม : สิ่งทอ สบู่ออร์นเจอร์ รองเท้า ป้าย เสื้อผ้า อาหาร เครื่องดื่มที่ไม่ใช่แอลกอฮอล์ น้ำแร่ ซีเมนต์ พรหมทอมือ ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน และทองแดง

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 8,057 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 875 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ฝิ่น ผลไม้ ถั่ว พรหมทอมือ ผ้าขนสัตว์ ผ้าฝ้าย หนังสัตว์ อัญมณี และยาสมุนไพร

คู่ค้าสำคัญ : อินเดีย และปากีสถาน

มูลค่าการนำเข้า : 8,932 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : เครื่องจักรและอุปกรณ์ อาหาร สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

คู่ค้าสำคัญ : จีน อิหร่าน ปากีสถาน คาซัคสถาน อุซเบกิสถาน และมาเลเซีย

ทรัพยากรธรรมชาติ : ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียม ถ่านหิน ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี เหล็กกล้า และอัญมณี

การทหาร กองกำลังรักษาความมั่นคงอัฟกานิสถาน (Afghanistan National Defence and Security-ANDSF) มีกำลังพล 174,300 นาย แยกเป็น ทบ. 167,000 นาย ทอ. 7,300 นาย ส่วน ตร. มีกำลังพล 148,700 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ ถ.รบหลัก 20 คัน รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะ 996 คัน ปืนใหญ่ 775 กระบอก บ. 37 เครื่อง และ ฮ. 102 เครื่อง นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังนานาชาติขององค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือหรือเนโทภายใต้ภารกิจการสนับสนุนอัฟกานิสถาน (Resolute Support Mission-RSM) มีกำลังพล 17,020 นาย จาก 38 ประเทศ งบประมาณทางทหาร 2,064 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ปัญหาด้านความมั่นคง

1. ปัญหาการก่อการร้ายและการสู้รบรุนแรงภายในประเทศ รวมถึงการใช้อัฟกานิสถานเป็นพื้นที่บ่มเพาะแนวคิดความรุนแรง ฝึกฝนการใช้อาวุธ และฐานที่มั่นของกลุ่มก่อการร้าย ทั้งในประเทศและกลุ่มก่อการร้ายข้ามชาติ ส่งผลให้ชาวอัฟกันกว่า 6 ล้านคนต้องอพยพลี้ภัยออกนอกประเทศ ส่วนใหญ่อยู่ในปากีสถานและอิหร่าน

2. ปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะฝิ่น ซึ่งอัฟกานิสถานเป็นพื้นที่เพาะปลูกและส่งออกฝิ่นรายใหญ่ที่สุดของโลกหรือคิดเป็น 87% นอกจากนี้ มีการขยายพื้นที่ปลูกฝิ่นจาก 201,000 เฮกแตร์ เป็น 328,000 เฮกแตร์ ทำให้พื้นที่ปลูกฝิ่นในอัฟกานิสถานเพิ่มจาก 21 จังหวัดเป็น 24 จังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดทางตอนใต้และทางตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ปัญหาความมั่นคงทางอาหาร โดย USAID ประเมินว่า มีชาวอัฟกันประมาณ 9.3 ล้านคนประสบปัญหาการขาดแคลนอาหาร

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เข้าร่วมในองค์การระหว่างประเทศ และกลุ่มความร่วมมือ ทั้งในฐานะสมาชิกและผู้สังเกตการณ์ รวม 48 แห่ง/กลุ่ม ที่สำคัญ เช่น SAARC, OIC, IOM, ADB, UNESCO และ UNHCR เป็นต้น

การขนส่งและโทรคมนาคม อัฟกานิสถานมีท่าอากาศยานระหว่างประเทศ 4 แห่ง ได้แก่ Hamid Karzai International Airport ในคาบูล Kandahar International Airport Mazar-e Sharif International Airport และ Herat International Airport และมีฐานทัพอากาศ 3 แห่ง สายการบิน Ariana Afghan เป็นสายการบินแห่งชาติให้บริการทั้งเส้นทางการบินในประเทศและต่างประเทศ โดยเส้นทางการบินระหว่างประเทศมีปลายทางที่ดูไบ อังการา อิสตันบูล ญิดดะฮ์ และมอสโก ส่วนสายการบินในประเทศอื่น ๆ ได้แก่ Kam Air, East Horizon Airways และ Safi Airways ระบบรถไฟที่ให้บริการในปัจจุบันมี 3 เส้นทางเชื่อมต่อกับเติร์กเมนิสถาน อุซเบกิสถาน และอิหร่าน มณฑลเจ้อเจียงของจีน ตลอดจนจะขยายเส้นทางเชื่อมกับอิหร่านและปากีสถาน การเดินทางในอัฟกานิสถานส่วนใหญ่จะใช้รถประจำทางและรถยนต์ เส้นทางถนน ระยะทาง 42,150 กม. ด้านโทรคมนาคม อัฟกานิสถานมีหมายเลขโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 114,192 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 21.6 ล้านเลขหมาย (ปี 2559) รหัสโทรศัพท์ +93 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 3,531,770 คน (ปี 2559) รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .af

การเดินทาง ไม่มีเที่ยวบินตรงจากไทยไปอัฟกานิสถาน แต่สามารถเปลี่ยนเครื่องบินเพื่อต่อไปยังอัฟกานิสถานได้ที่อินเดียและสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โดยมีสายการบิน เช่น Turkish Airlines เอมิเรตส์แอร์ไลน์ และอินเดียแอร์ ให้บริการเส้นทางเมืองหลวงของดินแดนสหภาพเดลี-คาบูล 24 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ และเส้นทางดูไบ-คาบูล 48 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ นักท่องเที่ยวไทยทุกคนที่เดินทางไปอัฟกานิสถานต้องขอรับการตรวจลงตรา แต่ปัจจุบันยังไม่มี สอท.อัฟกานิสถาน/ไทย ดังนั้น นักท่องเที่ยวจำเป็นต้อง 1) ส่งหนังสือเดินทางราชการผ่านกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกา กระทรวงต่างประเทศ เพื่อขอรับการตรวจลงตราจาก สอท.อัฟกานิสถาน/กัวลาลัมเปอร์ และ 2) ขอรับการตรวจลงตราด้วยตนเองที่ สอท.อัฟกานิสถาน/ดูไบ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ในอัฟกานิสถานยังมีอันตรายสูงจากการสู้รบรุนแรงในหลายพื้นที่ จึงต้องเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ เวลาที่อัฟกานิสถานช้ากว่าไทย 2 ชม. 30 นาที

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

สถานการณ์ภายในของอัฟกานิสถานยังคงมีความรุนแรง และมีความเสี่ยงสูงที่กลุ่มตอลิบานจะสามารถกลับมาฟื้นตัว และขยายอิทธิพลในอัฟกานิสถานมากยิ่งขึ้น ขณะที่กองกำลังรักษาความสงบของอัฟกานิสถานยังไม่มีความพร้อมอย่างแท้จริงทั้งกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ ขณะเดียวกันกลุ่มก่อการร้ายนอกภูมิภาค โดยเฉพาะกลุ่ม Islamic State (IS) มีความพยายามจะเข้ามาขยายอิทธิพลในอัฟกานิสถานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะหลังจากกลุ่ม IS สูญเสียฐานที่มั่นในอิรักและซีเรีย ทำให้อัฟกานิสถานกลับมาเผชิญปัญหาการก่อการร้ายอีกครั้ง และอาจกลายเป็นฐานที่มั่นของกลุ่มก่อการร้ายได้อีก ซึ่งจะเป็นอุปสรรคสำคัญที่สุดในการฟื้นฟูเสถียรภาพและความมั่นคงของอัฟกานิสถานในอนาคต

สถานการณ์ทางการเมือง ผู้นำระดับสูงของประเทศยังคงแตกแยกทางการเมือง และยังไม่สามารถร่วมกันดำเนินนโยบายเพื่อปฏิรูปประเทศได้ ทำให้อัฟกานิสถานยังคงต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากต่างประเทศต่อไป

ด้านการต่างประเทศ ปัญหาความมั่นคงในอัฟกานิสถานยังได้รับความสนใจจากประชาคมโลก โดยปากีสถานและสหรัฐฯ พยายามจะรักษาอิทธิพลในอัฟกานิสถานต่อไป ขณะที่มหาอำนาจทั้งอินเดีย จีน และรัสเซียพยายามจะขยายบทบาทและอิทธิพลเข้าไปในอัฟกานิสถานมากขึ้น โดยเฉพาะในขณะนี้ที่อัฟกานิสถานต้องพึ่งพาตัวเองและรับหน้าที่หลักในการต่อต้านการก่อการร้าย

ความสัมพันธ์ไทย-อัฟกานิสถาน

เริ่มฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตหลังการโค่นล้มกลุ่มตอลิบานเมื่อปี 2544 หลังจากที่เคยยุติความสัมพันธ์ทางการทูตในช่วงที่สหภาพโซเวียตยึดครองอัฟกานิสถานเมื่อปี 2522 โดยดำเนินความสัมพันธ์ผ่านเวทีการเมืองระหว่างประเทศ และการให้ความช่วยเหลือระดับทวิภาคี เช่น ให้ความช่วยเหลือเพื่อการบรรเทาทุกข์ การจัดการฝึกองบรม และการแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วยการส่งเสริมการปลูกพืชทดแทน นอกจากนี้ ไทยยังเคยส่งทหารช่างไปช่วยซ่อมแซมสนามบินบากริมของอัฟกานิสถาน เพื่อสนับสนุนการฟื้นฟูบูรณะและให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมระหว่าง เม.ย.-ก.ย. 2546 สำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับอัฟกานิสถานยังมีไม่มาก เนื่องจากความไม่พร้อมของอัฟกานิสถาน ปัจจุบัน ยังไม่มี สอท.ไทยในอัฟกานิสถาน แต่ได้แต่งตั้งให้ สอท.ไทยในปากีสถาน มีเขตอาณาครอบคลุมถึงอัฟกานิสถาน และให้ ออท.ไทย/ปากีสถาน ดำรงตำแหน่ง ออท.ไทย/อัฟกานิสถาน ด้วย ขณะที่อัฟกานิสถานแต่งตั้งให้ ออท.อัฟกานิสถาน/ญี่ปุ่น เป็น ออท.อัฟกานิสถาน/ไทย ด้วยอีกตำแหน่ง

ปี 2561 อัฟกานิสถานเป็นคู่ค้าลำดับที่ 163 ของไทย และเป็นคู่ค้าอันดับที่ 8 ของไทยในภูมิภาคเอเชียใต้รองจากอินเดีย ปากีสถาน บังกลาเทศ ศรีลังกา มัลดีฟส์ เนปาล และภูฏาน ส่วนการค้าระหว่างประเทศของไทยกับอัฟกานิสถานเมื่อปี 2561 มีมูลค่า 15 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (หรือ 627.3 ล้านบาท) ลดลง 23.53% โดยไทยได้เปรียบดุลการค้า 20.02 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับสินค้าที่ไทยส่งออกไปอัฟกานิสถาน ได้แก่ หม้อแบตเตอรี่และส่วนประกอบ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป อัญมณีและเครื่องประดับ เป็นต้น ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้าจากอัฟกานิสถาน ได้แก่ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องประดับอัญมณี เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด เป็นต้น

ทั้งนี้ ยังไม่มีโครงการลงทุนจากอัฟกานิสถานที่ขอรับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) และยังไม่มีการร่วมลงทุนของไทยในอัฟกานิสถาน ขณะที่ยังไม่มีคนไทยเดินทางไปยังอัฟกานิสถาน รวมถึงไม่ปรากฏข้อมูลคนไทยในอัฟกานิสถาน ซึ่งคาดว่ามีความคนไทยน้อยมากหรือไม่มีเลย

นายโมฮัมหมัด อัชราฟ กานี
(Mohammad Ashraf Ghani)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดี
เกิด	12 ก.พ. 2492 (อายุ 71 ปี/ปี 2563) ที่ จ.ลอคาร์ เป็นชาวปัฐนุ เกิดในครอบครัวที่ค่อนข้างมีอิทธิพลในอัฟกานิสถาน
การศึกษา	จบระดับมัธยมศึกษาจาก Habibia High School ในคาบูล จบปริญญาตรีจาก American University of Beirut ในเลบานอน จบปริญญาโท ด้านมานุษยวิทยา จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบียในสหรัฐฯ
สถานภาพครอบครัว	สมรสกับนางรูลา กานี มีบุตร 2 คน
ประวัติการทำงาน	
ปี 2516-2534	อาจารย์ทางด้านมานุษยวิทยา ที่มหาวิทยาลัยคาบูลในอัฟกานิสถาน Aarhus University ในเดนมาร์ก University of California Berkeley และ Johns Hopkins University ในสหรัฐฯ
ปี 2534	หัวหน้าคณะนักมานุษยวิทยา ที่ธนาคารโลก
ปี 2547	อธิการบดีของมหาวิทยาลัยคาบูล
ปี 2548	หนึ่งในผู้ก่อตั้ง Institute for State Effectiveness ซึ่งเป็นองค์กรที่เน้นการพัฒนาภาครัฐ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2545-2547	รมว.กระทรวงการคลัง
ปี 2552	ลงสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีอัฟกานิสถาน (ได้รับคะแนนเสียงเป็นลำดับที่ 4)
29 ก.ย. 2557	ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีอัฟกานิสถาน โดยเอาชนะนายอับดุลลาห์ อับดุลลาห์ ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีรอบสอง เมื่อ 14 มิ.ย. 2557

นายอับดุลลาห์ อับดุลลาห์
(Abdullah Abdullah)

ตำแหน่ง	หัวหน้าฝ่ายบริหาร (Chief Executive) ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เทียบเท่ากับ นรม.
เกิด	5 ก.ย. 2503 (อายุ 60 ปี/ปี 2563) ที่เมือง Karte Parwan คาบูล
การศึกษา	จบระดับมัธยมศึกษาจาก Naderia High School และปริญญาตรี ด้านจักษุแพทย์ จาก Kabul University
สถานภาพครอบครัว	สมรสกับนาง Fakhria Abdullah มีบุตรชาย 1 คนและบุตรสาว 3 คน
พรรคการเมืองที่สังกัด	National Coalition of Afghanistan
ประวัติการทำงาน	
ปี 2528	เข้าร่วมกลุ่มต่อสู้เพื่ออิสรภาพของอัฟกานิสถาน (Afghan Freedom Fighters) ที่แนวรบหุบเขาปันจ์ซีร์ รับผิดชอบเกี่ยวกับด้านการแพทย์และสุขภาพ
ปี 2529	จักษุแพทย์ในคาบูล และในค่ายผู้อพยพชาวอัฟกานิสถาน ณ เมืองเปชวาร์ ปากีสถาน
ปี 2549	เลขาธิการมูลนิธิ Massoud Foundation ซึ่งให้ความสำคัญกับปัญหาสุขภาพและการศึกษา
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2535-2539	โฆษกกระทรวงกลาโหม
ปี 2539-2542	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ปี 2542-2548	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ปี 2552	ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีอัฟกานิสถาน ได้รับคะแนนเสียงเป็นลำดับที่ 2 พ่ายแพ้ต่อนายฮามิด การ์ไซ

- ปี 2553 จัดตั้งพรรคร่วมมือเพื่อการเปลี่ยนแปลงและความหวัง (Coalition for Change and Hope) เพื่อเคลื่อนไหวทางการเมืองต่อต้านรัฐบาลของนายการ์ไซ ต่อมาปี 2554 ได้เปลี่ยนเป็นพรรคร่วมมือแห่งชาติอัฟกานิสถาน (National Coalition of Afghanistan)
- ปี 2557 ร่วมจัดตั้งรัฐบาลสมานฉันท์แห่งชาติกับประธานาธิบดีโมฮัมหมัด อัสราฟ กานี โดยดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหาร ซึ่งเทียบเท่านายกรัฐมนตรี
-

คณะรัฐมนตรีอัฟกานิสถาน

ประธานาธิบดี	Mohammad Ashraf Ghani
รองประธานาธิบดีคนที่ 1	Abdul Rashid Dostum
รองประธานาธิบดีคนที่ 2	Mohammad Sarwar Danish
หัวหน้าฝ่ายบริหาร	Abdullah Abdullah
รองหัวหน้าฝ่ายบริหารคนที่ 1	Mohammad Khan
รองหัวหน้าฝ่ายบริหารคนที่ 2	Mohammad Mohaqeq
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Salahuddin Rabbani
รมว.กระทรวงกลาโหม	Tariq Shah Bahrami
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Wais Ahmad Barmak
รมว.กระทรวงการคลัง	Eklil Ahmad Hakimi
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจ	Mustafa Mastoor
รมว.กระทรวงเกษตรกรรม	Nasir Ahmad Durrani
รมว.กระทรวงพลังงานและน้ำ	Ali Ahmad Osmani
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Abdul Basir Anwar
รมว.กระทรวงสารสนเทศและวัฒนธรรม	Abdul Bari Jahani
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Asadullah Hanif Balkhi
รมว.กระทรวงอุดมศึกษา	Najibullah Khwaja Umari
รมว.กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม	Humayoon Rasaw
รมว.กระทรวงการบินพลเรือนและคมนาคม	Muhammad Hamid Tahmasi
รมว.กระทรวงกิจการสตรี	Alhaj Delbar Nazari
รมว.กระทรวงกิจการฮัจญ์และศาสนา	Faiz Muhammad Osmani
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Ferozuddin Feroz
รมว.กระทรวงกิจการสาธารณสุข	Yama Yari
รมว.กระทรวงเหมืองแร่	Nargis Nehan
รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	Shahzad Gul Aryobee
รมว.กระทรวงการฟื้นฟูและพัฒนาชนบท	Pohanmal Mojib ul- Rahman Karimi
รมว.กระทรวงแรงงาน กิจการสังคม ผู้เจ็บป่วย และผู้พิการ	Faizullah Zaki
รมว.กระทรวงกิจการชายแดนและชนเผ่า	Gulagha Sherzai Gulagha Sherzai
รมว.กระทรวงพัฒนาเขตเมืองและที่พักอาศัย	ว่าง
รมว.กระทรวงการปราบปรามยาเสพติด	Salamat Azimi
รมว.กระทรวงผู้ลี้ภัยและการส่งกลับประเทศ	Syed Hussain Alemi Balkhi
ที่ปรึกษาด้านความมั่นคงแห่งชาติ	Mohammad Hanif Atmar